

48. Far de l'església de la Mare de Déu dels Àngels

La façana de l'església de la Mare de Déu dels Àngels estava flanquejada per dos torres, que sobreïxien en altura de la resta de les edificacions, en la seua majoria barraques. La torre situada en la part sud, va albergar en la seua part superior un fanal, propietat del Gremi de Pescadors, utilitzat fonamentalment pels pescadors i navegants del Cabanyal. Està recollit en el Pla general d'enllumenat marítim de les costes i ports d'Espanya i illes adjacents de 1847, en l'apartat de llums de senyalització.

És considerat com un far de 6é orde, segons consta en projecte datat en 15 de desembre de 1860. Eduardo Mojados, enginyer pertanyent a l'organització del Cos d'Enginyers de Camins de l'Estat, va ser l'autor i director de les obres de construcció del far, que va ser il·luminat en 1862.

El far dels Àngels, és una de les primeres llums que van aparéixer en la Comunitat Valenciana, juntament amb la del Grau de València, la del port de Dénia, la del port de la Vila Joiosa i la del moll d'Alacant, totes elles anteriors al Pla general de l'enllumenat marítim de les costes i ports d'Espanya i illes adjacents, aprovat en 1847. El Pla va argumentar a favor de la conservació i millora de les llums dels Àngels i del Grau de València, considerades com a xicotetes llums fixes.

Es tracta d'un far singular per la seua particular ubicació; davant la possibilitat de traslladar-lo a la costa, Mojados va decidir situar-lo en el mateix lloc que ocupava l'antic fanal, perquè complira el seu principal objectiu de servir de guia els pescadors.

Al desembre de 1924, l'arquitecte Víctor Gosálvez va sol·licitar llicència per a desmuntar el tambor de l'antic far, les obres del qual van finalitzar a l'octubre de 1925.

La situació d'aquest far és una fita que configurava la imatge paisatgística del barri de pescadors.